

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Agricola & ejus filij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

rem cantabo non incommodè, & dulcisonis mille modulis levabo tedium, cum voles, aut etiam solabor ægritudinem. Apage inconsulta, retulis Accipiter, cantus non placet, nisi cum venter est satur. Ergo famem placabis interim, & qualescumque suppeditabis cibos. Tum plura paravim dicere Philomelam devorat.

EPIMYTHION.

Contra potentes manca est tenuiorum eloquentia.

AGRICOLA, & EJUS FILII.

PROMYTHION.

*Posiores nullas esse ipso labore diviti-
sias.*

Erant Agricolaë Liberi non pauci, quos annuis modico ex agello fructibus alebat non incommodè. Is adesse sibi sentiens finem ultimum, cunctos evocat, & paterno singulos complexus sinu sic alloquitur. Quæ summos & imos fato sortitur pari, lex dura mortis, Nati- me vobis jam jam auferet. Agrum hunc parentis opes unicas ac breves accipite. Ne tamen vobis hæc, precor, libido mala veniat agrum vendere. Defossus illic ingens thesaurus latet. Quâ parte demum lateat, ignorat pater. At si monenti creditis, postquam fruges collecta mes-
sis

R 2

sis

sis dederit, terram fodite, & partem in omnem
vertite diligenti manu. Confidite, labor assiduus
thesaurum eruet, & ditabit singulos. Interim
moritur senex. Illi imperata facere, & quos spes
avara lucri stimulat, terram arando fodere, quam
longa est dies. Thesaurus non est usquam in-
ventus quidem. Ast agrum dum sic excolunt,
cultura diligens peperit magnas opes.

CUCURBITA, GLANS
& RUSTICUS.

PROMYTHION.

*Quàm temerè stulta gens mortalium
Providentiam arguat, Fabula sequens
monet.*

Repentem humi gravem Cucurbitam mihi
tus olim Rusticus, ô factum malè! in
vivam, inquit! Quàntò penderet illi
pulchriùs sublimi ab illice. Talem, hercle, talis
arborem fructus decent. Næ dormiebat, quæ
rerum auctorem ferunt, hæc dum ordinare
Nam cur vicissim illa Glans humi non serpit, quæ
Cucurbita crescit loco? Pol si vocatus con-
in partem fuisset, statuisset aliter, nec minus
ut reor, bene. Hæc dum volutat tacitus & pla-
dit sibi; ægrè receptus oculis obrepit sopor.
Cum dormienti summo Quercûs de vertice
Glans incidit, & nasum hominis graviter vul-
erat. Evigilat, & naso admotâ manu, quid hoc